

Tu noc učedníci nic nechytili. Když nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu. /.../ Vystoupili z lodi a viděli žhavé uhlí, na něm rybu, chléb. /.../ Když posnídali, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce.“ (srov. Jan 21,3-4,9,16)

Petrova očekávání se rozplynula. Ježíš zemřel. On sám selhal a - utekl. Opustil Pána a třikrát ho zapřel, i když se nedávno kasal svou věrností. Zklamaný, uzavřený do vlastních výčitek, se vrací se k rybolovu. Ale ani ten se nedaří. Není co jíst. Únava, hlad, beznaděj, tíha k neunesení ...

Jako rozbřesk na něj musí zapůsobit živý Ježíš, který se náhle objeví na břehu. Laskavý a vnímavý k jejich celkovému vyčerpání ... Utiší nejen hlad, ale přináší do jejich srdce pokoj: „Pán je tu!“

Když pak do ticha zazní Ježíšova otázka: „Miluješ mě, Šimone?“, je Petr připraven naslouchat. A Ježíš se překvapivě nevrací k tomu, co bylo. Zjevně pro něj Petrovo selhání není tak důležité. Podstatnější je nastavení Petrova srdce.

Možná v sobě máme nějakou podobnou pachůť Petrova selhání – mysleli jsme si možná, že jsme v něčem lepší než druzí, ale opak se ukázal pravdou. Výčitky a tíživé okolnosti našeho života nás mohou vnitřně deptat. Jsou chvíle, období, kdy je všechno jinak. Nedaří se nic. Máme dojem, že Bůh zmizel z našeho života. Nic dobrého ani nečekáme. Smysl života jakoby se ztratil.

Jenže On nás čeká. Jako tehdy na Petra, čeká i na nás právě tam, kde se nacházíme a kde se cítíme vyčerpání a ztraceni. Znovu nás oslovuje. Nabízí obcerstvení pro znavenou duši i tělo. A navzdory našim selháním a pocitu marnosti se ptá: „Miluješ mě?“

Naši minulostí se někdy nemůžeme chlubit. Nemusíme se ale vracet k tomu, co bylo. Ani nemusíme vydávat heroická prohlášení: „už tě, Pane, nezklamou“. Bůh „ví“ a má soucit s našimi slabostmi (srov. Žid 4,15). Chce, abychom šli dnes společně s ním dál. Svou otázku nás stejně jako Petra opět povolává ke službě a posílá do světa.

Jsme připraveni odpovědět? Ježíš chce jen naše srdce – touhu být tu pro něj. S vědomím své křehkosti, s odhodláním nespolehat na sebe, můžeme s ním po boku vykročit a naplňovat své poslání. Miluješ mě ...? Ty Pane víš...

BIBLICKÁ HODINA

Od 7. září jsou biblické hodiny opět pravidelné a pokračujeme pod vedením kaplana P. Zachariáše. Nově se scházíme každé úterý od 18:15 ve farním sále. Probíráme biblické texty, jejich význam i interpretaci, přesahy do morálky a katechismu. Přijďte se i vy nezávazně podívat a uvědomit si souvislosti! I když se návštěvnost již zvýšila, do sálu se vejde až 70 posluchačů ... ! FN

PRÁVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Ministrantské schůzky (vždy poslední neděle - start 31.10.)

neděle na faře od 8:30 pod vedením P. Jerzyho

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 19:00 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - mateřské centrum

Chrámový sbor IGNIS - zkoušky

pondělí od 18:45 - velký sál na faře

Biblická hodina

úterý od 18:15 - vede P. Zachariáš

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý cca od 18:15 - mateřské centrum, lze se i připojit k modlitbě v uvedený čas, příp. denně ve 20:00.

Výuka dětí - náboženství - středy

Pravidelná výuka začala 6.10.

farář u sv. Václava P. Jerzy Gapski

a rektor u sv. Gabriela:

farní vikář

P. Zachariáš Tomáš Kristek O.Praem.

tel.: 724 324 555, 257 317 652

gapski@centrum.cz

tel.: 723 079 896

zachariastk@centrum.cz

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je: 110840051/0100. Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Úzávěrka je vždy 25. v měsíci

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30), i v jednotlivých společenstvích.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" STÁLE HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTEŘÍ NAVARÍ KAFE, ČAJ A NAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, A PO SKONČENÍ UMYJÍ NÁDOBÍ A UKLIDÍ V SÁLE. JINÝMI SLOVY - BUDOU "DRŽET SLUŽBY".

MODLITBA CHVAL

Srdečně zveme na modlitbu chval, díků a proseb ve čtvrtek 19.5. od 19:45 ve farním sále. Modlitba bude doprovázena kytarovými chvalozpěvy. Zatím se scházíme pravidelně každý třetí čtvrtek v měsíci.

Tomkovi, Suchlovi, Lisých

FILMOVÉ VEČERY OBNOVENY!

Srdečně vás zveme na květnové čtvrteční setkání s filmem „Tati, kde jsi?“ Slova, která by mohla říct spousta dětí z Martiniku. Otec je v rodinách často nepřítomný. Děti pak vychovávají samotné ženy. Martinik trpí zraněním, které pochází až z dob otroctví. Toto zranění připravilo mnoho mužů o schopnost přijímat odpovědnost. Ale život s Kristem ukazuje, že minulost lze překonat. Těšíme se na vás ve čtvrtek 12. května 2022 v 19:45 ve farním sále.“

Lisých

CHRÁMOVÝ PĚVECKÝ SBOR IGNIS

působící při kostelích sv. Ignáce a sv. Václava hledá nové členy do všech hlasů, zejména soprány a basy. Kontakt: sbormistryně - Milena Stričević (stricmil@yahoo.com, telefon: 730 778 440). Zkoušky každé pondělí 18:45-21:00 na faře u sv. Václava ve velkém sále.

FN

SYNODÁLNÍ PROCES VE FARNOSTI UKONČEN

Dne 23.4. proběhlo setkání farních koordinátorů a kněžské a pastorační rady diecéze. Setkání začalo v katedrále mši sv., kterou sloužil biskup Wasserbauer. Následně proběhlo setkání koordinátorů a obou rad nad zpracovanými výsledky a získanými zkušenostmi ze synodního procesu v diecézi. Nyní nezbyvá, než se na úrovni farnosti za synodální proces modlit.

František Nedbal

ZÁPIS ZE SCHŮZKY PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI 27. 4. 2022

Prítomni: P. J. Gapski, P. Z. T. Kristek, J. Macek, A. Lisý,
P. Chvátal, H. Svobodová

Omluveni: J. Durdisová, F. Nedbal, O. Sobotka

Body jednání, návrhy a usnesení schůzky pastorační rady:

- 1) Farní výlet: plánován na 14. 5. 2022 do Votic na návštěvu P. V. Revendy, společná doprava vlakem. Zatím přihlášeno 28 lidí. Podrobnosti viz farní webové stránky a vývěsku.
- 2) Farní setkání: plánováno na červen, termín bude upřesněn. Pohoštění objednáme, bude možnost komentované prohlídky kostela.
- 3) Noc kostelů: 10. 6. 2022, organizaci zajišťuje pan Chvátal.
Program je již stanoven: 2 komentované prohlídky v 19,30 a 22,00, pozdní nešpory v 21,00, modlitba a uzavření kostela 23,55. Brožury letos nejsou k dispozici, budou Poutnické noviny a několik výtisků Nového zákona. Prosíme dobrovolníky o pomoc s organizací!
- 4) Stavební práce: pokračují, v letošním roce se bude opravovat druhá část schodů u vstupu do kostela a postranní portály.
Sanace sklepních prostor fary bude po konzultaci s p. Plachou zadána odborné firmě.
- 5) Farní dovolená: plánována do Neratova, kapacita je již naplněna.
- 6) Dar votické farnosti: PR souhlasila s darováním starších kasiček z našeho kostela a finančním darem na podporu farnosti.
- 7) Prázdninový pořad bohoslužeb: jako v minulých letech, to je:
Po, St, Pá v 17,30, Út, Čt, So v 7,30, neděle 8,00 a 18,00. Mše sv. v kostele sv. Gabriela nebudou.

Termín příští schůzky pastorační rady: 21. 9. 2022 v 18, 30 hod.

Zapsala: *HS*

FARNÍ VÝLET DO VOTIC

Letos se vydáme do Votic, kde je administrátorem farnosti P. Václav Revenda, kterého si jistě velká většina z Vás pamatuje jako jáhna na Smíchově. Votice nejsou daleko od Prahy, proto tentokrát pojedeme vlakem.

Farní výlet se uskuteční v sobotu 14. května. Sraz je v 8:10 na nádraží Praha-Vršovice u pokladen, kde si zakoupíme jízdenky, vlak odjíždí v 8:28. Vzhledem k plánované výluce na trati pojedeme poslední úsek z Olbramovic do Votic autobusem, což je výhodné, neboť autobus na rozdíl od vlaku stává ve středu Votic (příjezd v 9:48).

Ve Voticích se především přivítáme s P. Revendou, prohlédneme si kostel, kde budeme mít dopoledne rovněž mši sv. Místní farníci se na nás těší, připraví nám též občerstvení, je slíbené i čepované pivo. Odpoledne budeme mít dostatek času posejdit na farní zahradě či v případě horšího počasí na faře. Zájemci mohou navštívit bývalý františkánský klášter s několika zajímavými expozicemi a další památky města Votic. Zpět se vydáme opět autobusem v 16:40 do Benešova, kde přestoupíme na vlak, jenž nás přiveze do Prahy-Vršovic v 18:17. Je též možné jet autobusem z Votic v 16:00, příjezd do stanice Praha-Roztyly v 16:50.

Jan Macek

KATECHEZE DOBRÉHO PASTÝŘE

Již 4. rokem se budou v naší farnosti uskutečňovat Katecheze Dobrého pastýře pro děti od 4 do 9 let. Katecheze se budou konat ve středu odpoledne. Pokud byste měli zájem, je možné naše atrium 25.5. a 15.6. v 17,15 navštívit a s tímto programem se krátce seznámit.

Autorkami katechetického programu jsou Sofie Cavalletti a Gianna Gobbi. Obě vycházejí z Montessori pedagogiky – tedy konceptu, který plně respektuje dítě, jeho poznávací schopnosti a individuální tempo. Místo, kde katecheze probíhají se nazývá atrium. V katechezích společně poznáváme Ježíše, jeho lásku k nám lidem, navazujeme osobní vztah s Bohem skrze poznávání Písma, liturgii a modlitbu. Katecheta připravuje vhodné prostředí, uvádí jednotlivá témata a napomáhá rozvoji života z víry. Většina času je věnována individuální práci dítěte. V průběhu roku jsou jednotlivá témata a materiál k nim postupně představovány a děti se pak věnují těm tématům, která je zajímají.

Prosíme rodiče, kteří by měli zájem o účast svého dítěte, aby se do konce června nahlásili na následující mail:

vendulka.keclikova@seznam.cz

NEVIDITELNÉ MOSTY

Už od pradávna lidé uměli stavět mosty, které spojovaly dva břehy řeky nebo odlehle části města. Jejich vybudování často zkrátilo cestu a umožnilo přístup do vzdálených míst. Existují však také neviditelné. Jsou stejně důležité přesto, že se po nich nechodí ani nejezdí. První z nich je most víry v Boha. My, kteří v Něho věříme, se modlíme za blízké i vzdálené. Ty další spojují větší nebo menší skupiny lidí. Pracují v činnostech a oborech, které usnadňují existenci života na světě. Svým posláním pomáhají stále udržovat jeho lidskost, abychom ho nezničili nadměrným užíváním techniky. Patří sem umělci, vědci, lékaři i lidé, kteří vykonávají různé pomocné práce. Často slyším ve zprávách, že bylo umělci zakázáno vystupovat, sportovci hrát zápas nebo vědci učit na univerzitě kvůli národnosti či politickému přesvědčení. Podle mého názoru by tyto skutečnosti neměly hrát vůbec žádnou roli. Zákazy působí velikou bolest a trápení. Lidé vynaložili veliké úsilí, aby mohli svými dary těšit a obohacovat jiné.

Většina z nás chce prožít spokojený život. Všichni si určitě přejeme, aby viditelné mosty nebyly ničené zbraněmi a ty nehmotné nenávisť a zlem.

Ilona Bozděchová

DARŮ DUCHA SVATÉHO VE SVĚTLE PÍSMŮ SVATÉHO A SOUČASNOSTI

Kniha moudrosti 7,7-11 v úvodu říká: „Modlil jsem se, aby mi byl dán rozum, prosil jsem o Ducha moudrosti a v úděl jsem ho přijal“.

Darů Ducha Svatého, které člověk při stvoření dostal k užívání ke svému prospěchu a spáse, je sedm. Z nich se dá čerpat nekonečně, jako je nekonečný Bůh. Jsou to dary: moudrosti, rozumu, rady, síly, umění, zbožnosti, bázně Boží.

V úvodu Knihy moudrosti je řeč o daru rozumu a moudrosti. Základem k tomu všemu je nejdříve od Boha uvědomění sebe sama. Já jsem-Ego sum! Abychom dále mohli vůbec nějak uvažovat, činit a tvořit v intencích Božích zákonů, potřebujeme k tomu v myšlenkách dar rozumu, který správně pochopený a užívaný lze též nazvat jako zdravý lidský rozum. Tento dar nám dává rozumět více, do hloubky a přibližovat se tomu jak rozumí Bůh, což však již též uschopňuje dar moudrosti, uváděný jako první. Je to vlastně milost, dívat se na každou věc Božíma očima.

V liturgických čteních žalmista říká: Velebím Hospodina, že mi byl rádcem, k tomu mě i za noci vybízí mé nitro“. Zde je další dar, dar rady. Může nám být dán bezprostředně, ale i radou moudrých lidí. Je to dar, kterým Duch svatý uschopňuje naše svědomí činit konkrétní rozhodnutí ve společenství s Bohem, jeho logikou a Evangeliiem, aniž si to mnohdy v této míře uvědomujeme. Důležitou podmínkou uchování tohoto daru je však modlitba, kterou toto spojení stále ožívujeme.

Ve správné činnosti a v dobru je třeba setrvat. K tomu je další dar, dar síly. „Kdo setrvá v dobrém až do konce, bude spasen“. Bez tohoto daru by mnohé správné činnosti nebyly zdárně ukončeny a také nebylo možné v nich vytrvat, zvláště v mezních situacích, za cenu života pro bližního, nebo pro Krista.

V dalším daru dobrý Bůh nezapomíná i na využití našich tělesných smyslů, pro radost těla i duše, přes smysly zraku, sluchu, chutě, čichu a hmatu. Je nám též dána řeč, která nepatří mezi smysly, ani není přímo uvedena v sedmi darech. Je to však skutečnost, kterou jsme schopni veřejně vyjadřovat a sdělovat pocity všech smyslů, komunikovat mezi sebou i s Bohem. Slouží k tomu jazyk, tělesná část, sídlo chuti, ale hlavně nástroj vyjádření dobra i zla ve všech činnostech na této zemi. Každý výše uvedený smysl je stvořen v naprosté dokonalosti jak je vůbec tělesně možné a tedy je vlastně dokonalým umělcem, schopným tvořit a sdílet tu nejdokonalejší pozemskou krásu. Krásný obraz (zrak), krásnou hudbu (sluch), dobré jídlo (chuť), vůně (čich), tělesné potěšení (hmat).

Těmto smyslům je tak dán dar umění, vědění. Je to schopnost člověka poznávat stále lépe skutečnosti které nás obklopují, objevovat zákonitosti v přírodě a z toho stále více chápat velikost a lásku Boží v jejich harmonii. Nebo vymezeněji řečeno, rozvíjet v tom vybraném smyslu, v kterém je jedinec více nadán, tento dar k dobru všech a ke chvále Boží. Bohužel je ale v současnosti v našich smyslech k naší škodě často špatně chápán (nestřídmostí a pyšným sebevědomím) a tímto způsobem tak zneužíván.

Dalším darem je dar zbožnosti. Bývá někdy chápán špatně, nebo povrchně, ale týká se jádra našeho křesťanského života, naší identity. Označuje naši příslušnost k Bohu a našeho spojení s ním. Zbožnost je tedy projevem dětské důvěry k němu, projevem pokorného srdce. „Nebudete-li jako děti, do království Božího nevejdete!“

Dar bázně Boží uzavírá řadu sedmi darů Ducha Svatého. Vytváří synovskou a dceřinou oddanost člověka vůči Bohu. Není to strach z Boha. Bůh nás má rád a vždy odpouští, přijdeme-li k němu s lítostí a pokorou. Můžeme ho též nazývat přítelem a druhem jak někdy v rytmických písničkách zní, ale vždy nejdříve Otcem. Jeho nekonečnou dobrotu ať vždy vnímáme s chvěním, v pokorné bázni a radostném očekávání. Až budeme jednou před Boží tváří odpovídat svým životem jak jsme se všemi dary naložili, tento poslední dar nám potvrdí, jak jsme v pravdě jednali: „Pyšnými Bůh pohrdá, pokorným dává milost!“

V.K.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA 2022 s P. VÁCLAVEM REVENDOU

1. ČÁST - VYJITÍ - PUTOVÁNÍ (EX 3, 1-8)

V tomto úryvku se Mojžíš setkává s Hospodinem v hořícím keři. Mojžíš jako dobrý pastýř neboť jak se píše „pásl ovce svého tchána“ a „vyvedl ovce až za step“. Pokud pastýř vyvádí ovce daleko, tak jen proto, že jim chce dopřát dobré pastvy. Mojžíšovi na ovčích záležitích. Ovce dovede až k boží hoře Chorébu (Sinaj). Tato hora v historii izraelského národa sehrála významnou úlohu. Zde Mojžíš dostal od Hospodina desatero, Izraelité se zde utábořili, když uprchli z Egypta a po čtyřiceti letech putování pouští se k této hoře opět vrací.

Dále se v úryvku objevuje hořící keř. Mojžíš nejprve zahlédl oheň, pak, jak se píše, se mu „ukázal Hospodinův anděl“ a až potom se setkal s Hospodinem. I v našich životech nám Bůh zjevuje věci postupně. Možná, aby nás neodradil, nebo abychom jeho sdělení unesli. Velmi často se sami zaměřujeme na jednu konkrétní věc a o tu Boha žádáme, a jsme nespokojeni, že Bůh nejedná. A přitom si ani nevšimneme, že se nás Bůh dotkl jinde. My sami nevíme, co aktuálně potřebujeme. Třeba předsudky ke zpovědi. My bychom se nejraději chtěli zpovídat přímo Bohu a ne přes prostředníka. Možná bychom toto setkání sami s Bohem neunesli. Proto se třeba Hospodin nezjevil Mojžíšovi přímo. Možná by jej vylekal, Mojžíš by toto setkání neunesl.

Mojžíš se šel podívat k hořícímu keři, byl zvědavý. Mohu si položit otázku „Co mne vede do kostela?“ Možná je to jen zvědavost. Možná je to Bůh? Abych mohl navázat vztah s Bohem, nemůže nám v tom překážet bariéra hříchu. Mojžíšova zvědavost jej dovedla až k Hospodinu. Mojžíš byl tam, kde měl být. Jistě znáte příběh krále Davida, který zhřešil se ženou Uriášovou, zatímco jeho vojsko bylo v boji. Neměl náhodou David být také v boji se svým vojskem? I nám se občas stane, že bychom měli být někde jinde, než jsme a snažíme si to různě omluvit. Proto ve mši svaté říkáme „nekonám, co mám konat“. Takže, abych se mohl s Bohem setkat, tak musím být tam, kde mám být.

Plameny ohně nám symbolizují Ducha Svatého, ale i Boží Lásku. Hospodin v ohni dává Mojžíšovi příklad - taktó musíš hořet láskou, pokud se chceš ve vztahu někam posunout, někoho oslovit. My všichni jsme povoláni ke všeobecnému kněžství.

Bůh zavolal z prostředku keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ Odpověděl: „Tu jsem.“ To samé žádá Bůh po každém z nás. Co následuje? „Zuj si opánky.“ Zout si opánky je projev postu a pokory. Opustit to pozemské a věřit. Učedníkům Ježíš klade na srdce „nic si sebou neberte, já se o vás postarám“. Když jsou učedníci na rozbořeném moři a mají strach, Ježíš se o ně postará. Pak vyzve Petra, aby jej následoval, a on jde, ale začne tonout. „Pane, pomoz mi!“ Ježíš jej vytáhne. V příběhu o hořícím keři Hospodin sestoupil do hořícího keře. Sestoupil a i dnes sestupuje. Třeba v každé mši svaté, nebo ve zpovědi. Nebojme se si zout opánky a vykročit k Bohu. Toto je předobraz křtu. Svléčí člověka starého a obléčí člověka nového.

2. ČÁST - PŘECHOD PŘES MOŘE (EX 14, 15-22)

„Poruč synům Izraele, ať táhnou dál“ - Hospodin rozdává úkoly. Před Izraelci je moře a za nimi egyptská armáda. Hospodin chce, aby mu Izraelci důvěřovali. V takových chvílích úpíme k Hospodinu.

Mojžíš zdvihá hůl nad moře, aby vykonal zázrak. Proč zde opět Hospodin používá prostředníka a nevykoná zázrak sám? Zde je důležitým prvkem „hůl“. Je symbolem záchranu. Později je hůl pro Izraelity záchranou před hady. Dnešní biskupové mají svou hůl. Hůl je předobrazem kříže. Kdyby Mojžíš hůl nezvedl, Izraelité by zemřeli či byli zotročeni Egyptem.

Hospodin zatvrdil srdce Egyptanů - toto bylo zaznamenáno, když byli Izraelité ve vyhnanství. Toto zatvrzení je míněno duchovně, aby byl oslaven Hospodin. „Egyptané poznají, že já jsem Hospodin.“ Egyptané to poznají a co já? Poznám to i já?

„Oblakový sloup“ a „boží posel“ Oblakový sloup ozařoval Izraelitům noc, a aby se k nim Egyptané nepřiblížili, zastínil Izraelity boží posel. Boží posel tak oddělil Izraelity od Egyptanů jako dobro od zla. Občas se člověk ocitne před tou hradbou, která nám brání vidět dál, vidět na Boha. Pro ďábla je spása lidí jeho neštěstím (Řehoř Nysský). Proto se ten ďábel tak snaží. Příměř Otce a syna - pokud Otec vidí před sebou nebezpečí, schová syna za sebe. Pokud Otc

hrozí nebezpečí zezadu, skryje syna před sebou. Pokud na Otce útočí nepřítel z obou stran, pak vezme syna do náruče. Takto chránil Hospodin Izraelity, takto chrání i nás.

„Východní vítr rozhánějící moře“. Z východu očekávají Židé Mesiáše, na východ se stavějí kostely. Hospodin při rozhánění moře použil vítr - prostředníka. Izrael prošel mořem suchou nohou. Zde je zajímavé, že prošli „mořem“ a ještě suchou nohou. Možná zde chce Hospodin po Izraelitech, aby mu důvěřovali a vkročili do moře s důvěrou v Hospodina, že je zachrání. Často od nás Bůh žádá totéž, abychom mu důvěřovali, že se o nás postará. My možná Bohu uvěříme, až když budeme mít vodu po bradu.

Vody jim byly hradbou zprava i zleva. Vody zde představují zákon, který vytvořili lidé. Farizeové tyto zákony slepě dodržovali a na základě zákona Ježíše také odsoudili na smrt. Zde vidíme, že Bůh nám ukazuje cestu i skrze zákon. Co všechno ještě my potřebujeme, abychom se obrátili a Bohu uvěřili?

3. ČÁST - VÝZVA K VYTRVALOSTI (LIST ŽIDŮM 12,1-13)

„... obklopeni takovým zástupem svědků“. Tím zástupem jsou myšleni svatí v nebi, kteří nám fandí a podporují nás.

Nyní se přesuneme na závodistiště. Pokud chtějí závodníci zvítězit, musí na sobě tvrdě makat. A za to získají věnec pomíjející. Toto je výzva pro nás, kteří chceme získat věnec nepomíjející! Jestliže opravdu chci ten věnec získat, musím ze sebe svléci vše, co mne tíží, co je přebytečné. Zajít ke zpovědi a zde to Bohu odevzdat. Sv. Pavel říká: „Odhodme všecku přítěž i hřích.“ Odhodit hřích neznamena za chvíli s ním opět koketovat, ale odhodit jej opravdu pryč!

Při sportovním klání sportovci odkládají oděv a mažou se olejem, aby se vysmekli nepříteli. Při křtu jsme také mazáni olejem, ale ještě ten hřích (oděv) musíme odhodit. „Vytrvejme v běhu.“ Vytrvejme v běhu s pohledem upřeným na Ježíše. Nasadme si brýle Ježíše Krista a takto se dívejme na svět. V eucharistické modlitbě se modlíme „skrze něho, s ním a v něm“. Pokud chceme běžet tento závod bez Ježíše, pak nabouráme, zakopneme, zabloudíme. Kristus nás vede.

Pokud chci běžet, pak musím mít cíl. Pokud jej nemám, pak jen bloumám a hledám. Kristus je pro nás ta alfa a omega. Kristus je ten, který nás přivádí k cíli, ke spáse duše. Kolik lidí to nestihne se k cíli dostat! Nejde jen stihnout start a ani spoléhat, že se přidám až na konci, jde o celý běh.

„Místo radosti podstoupil smrt.“ Pokleknutím, uctěním kříže se mu podřizují. Ježíš se také kříží podřídil. V dřívějších dobách byly veřejné zpovědi, kdy hříšník vyznal veřejně svá provinění. Lidé tak činili, protože jim šlo opravdu o život věčný. Dnes je to jiné. Zpovědnice je dnes uzavřené. A přesto si někteří říkají: „to a to nemohu říci, copak si ten kněz o mně pomyslí...“ Sportovec musí mít trénink. To samé platí pro nás. V té době měli sportovci gymnázia, kde se připravovali na veřejná klání. Možná víte, že fotbalisté trénují i když je venku zima nebo vedro. Cvičí se sebekázní. Toto my potřebujeme také. Jsme obklopeni svatými, kteří nám fandí, abychom to nevzdali.

Zdokonalování se skrze utrpení. Vrcholoví sportovci mnohdy musí přemáhat utrpení a námahu spojenou s tréninkem. Díky tomu utrpení se zocelují. Ano i já potřebuji trpět s Kristem. To jsou ty Ježíšovi brýle. Rodiče nás kárají z lásky. Ke zpovědi si nejdeme pro výprask, ale pro odpuštění milujícího Otce. Jestliže nás Hospodin provádí těžkostmi, pak je to z lásky, pro naše dobro. Bůh chce s tebou navázat důvěrný vztah a nazvat tě synem. Pokud Otec vidí v ruce malého synka nůž, sebere mu jej, ale proto, že jej má rád a nechce, aby si ublížil. Nevychované a rozmazlené děti jsou nešťastné. Přísná výchova se nezdá radostná, nýbrž bolestná, ale pak nese plody míru a pokoje. „**Posilněte proto své zemdlené ruce i klesající kolena a vykročte jistým krokem.**“

HLEDÁME HISTORICKÉ FOTOGRAFIE FARNOSTI

Na webu farnosti <http://www.farnostsmichov.cz/historie-farnosti/> vznikla nová fotogalerie kostela sv. Václava a bývalého kostela sv. Filipa a Jakuba na Arbesově náměstí. Pokud máte k dispozici nějaké fotografie či obrázky min. stáří 50 let a starší, budeme vám vděčni za jejich zaslání na adresu:

jakub.suchel@seznam.cz a souhlas s publikací. Předem děkujeme.

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)

Neděle: 11:15 **sv. Gabriel**

Po - So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

KOSTEL OTEVŘEN:

Po-So: 7:15 - 11:00 / 17:00 - 18:30

Neděle: 7:30 - 11:00 / 17:30 - 19:00

ÚŘEDNÍ HODINY

(v sakristii kostela nebo farní kanceláři)

pondělí - pátek: 8:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 - 9:25

- večer 17:30 – 17:55

Všední dny: - večer 17:00 – 17:25

Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

1.5. neděle	3. neděle velikonoční
2.5. pondělí	Památka sv. Atanáše
3.5. úterý	Svátek sv. Filipa a Jakuba
8.5. neděle	4. neděle velikonoční, Den matek
14.5. sobota	Svátek sv. Matěje, farní výlet do Votic
15.5. neděle	5. neděle velikonoční
16.5. pondělí	Svátek sv. Jana Nepomuckého
22.5. neděle	6. neděle velikonoční
26.5. čtvrtek	Slavnost Nanebevstoupení Páně
29.5. neděle	7. neděle velikonoční
31.5. úterý	Svátek Navštívení Panny Marie
1.6. středa	Památka sv. Justina
5.6. neděle	Slavnost Soslání Ducha Svatého

POUTĚ DO HÁJKU

Sobota 14.5. v 11 hod. - SVATOMATĚJSKÁ - P. Daniel Janáček O.Praem.

Čtvrtek 19.5. ve 12 hod. - POUŤ SENIORŮ

Pondělí 23.5. v 17 hod. - EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA - P. Filip Jan Rathouský OFM

Sobota 28.5. v 11 hod. - NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE - P. Jan Maria Vianney Dohnal OFM

Sobota 18.6. v 11 hod. - RODINNÁ - P. Bartoloměj Pavel Černý OFM

POUŤ (TRAMVAJÍ) ZA SV. JANEM

V pondělí 16 května o svátku sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech, bude od 15 hod. mše sv. v kapli sv. Jana v Radlicích. Konečná zastávka tram. 7.

Srdčně zveme k společné modlitbě!

P. Jerzy

SLAVNOSTI NAVALIS 15.5. 2022 (NEDĚLE)

14.30 / Slavnostní zdobení koní (Hradčanské nám.)

16.30 / Žehnání koním a jezdcům (Hradčanské nám.)

17.30 / Slavnostní mše svatá v katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava

19.00 / Svatojánské procesí na Karlův most

19.45 / Maraton lodí z řeky Neretvy, plavba otužilců, seskok parašutistů (Karlův most)

20.00 / Pobožnost před kostelem sv. Františka (Křižovnické nám.)

20.30 / Koncert na hladině Vltavy pod Karlovým mostem

barokní spektakululum na Vltavě

více na www.navalis.cz

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652

redakční rada: P. J. Gapski, A. Lisý, M. Lisá, F. Nedbal

uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 250 ks čb. **neprodejně**